

грабили бѣхъ поганцы Сребренны сажбы, гривны дебелы, Златны су-
кан, сажны обихцы От' бѣдны селцы бѣхъ плянили. *Гн. 138.* Убраха
на жените сичките нанизы, гривны, чапрази и сичко. *Ст. 46.* Цѣною
золотыхъ наручей Боларки покупають земѣ, разръшающее ихъ без-
плодіе: А я си дахомъ златни-те гривны, Та сам купила билѣ за рож-
ба, Та сам родила мъжко дѣтенце. *Д. 37, 16—18.* О, леле-леле, Иб-
рахимъ аго! Какъ да си фжрла машко-то дѣте, Като е миналъ въ пѣ-
тять пусти билеринъ, Па си дадухъ вити-те гривны, Па си добыхъ
машко-то дѣте. *Ч. 294.* 2) желѣзный ободъ, конемъ обтянута втулка:
А гривны см' оныя желѣзны кражила, съ конхъ е стягнута главина
да ся не пука. *Пк. 45. Ср. сл. процѣпъ.*

Грида с. ж. 1) ступень: На четыры забиты сухы приковани
бѣхъ отъ горѣ гриды на близо, по кон имаше набиты изострены же-
лѣзны куку (ченгелы). Отъ еднаж странѣ съ стѣлбѣ възкачяхъ усѣден-
наго и бутвахъ го гола на тѣхъ куку *Гн. 275. Ср. сл. стѣпъ.* 2) гор-
ный хребетъ (*ср. серб. хрѣд т. et f. der Felsen, rupes.* хрѣда *f.* =
хрѣд): Тойзи хрѣитъ (грида) ся съединява съ Хималаж. *Б. С. 9.* Тія
(крѣпость) борави все Задгоріе, Природны има гриды высокы, До
черно-морско крайбрѣжіе, Вървища горска, стары пѣтеки! *Гн. 121.*

Грижа с. ж. забота (*син. еня, брига, гайле*): Това ли те е гри-
жа хванжло? *Д. 27, 59.* Кога умрѣ Олга, сичкы-тѣ грижи ся струпа-
хъ врѣзъ него *Р. 139.* Съ бащинѣ грижѣ за тебе, азъ ще придобѣмъ
твоѣ-тѣ дѣщеринскѣ любовь (*отеческими попеченіями отъ тебѣ я заслужи-
шу твою дочернюю любовь*). *ib. 59.* Грижи-ты ся забравятъ. *Л. Д. 1869*
р. 111. Днесъ спятъ охално (*прѣслени-тъ*) откажъ тыя работы (*блѣ-
гарскѣ черкѣж и училища*) и иматъ ги на девѣтъ-тѣ си грижѣ *ib.*
221. Ето такывы смъ училища-та като ги дръжимъ подъ „*девѣтъ-тѣ си*
грижѣ“, и не обрѣнемъ по-добро вниманіе възъ тѣхъ. *ib. 223.* **Гри-**
жа е съ вин. и дат. лица есть дѣло, забота; касается: Нич да ти не
е ни еня, булне, ни грижа. *Д. 69, 32—33.* Българско варди свои-тѣ
предѣлы, и за чужды—тѣ не го е грижа. *Р. 12.* Ако ся е разсърдилъ,
то щѣ си отперж джебъ-тѣ. *Спр. То не ми е грижа. Ч. 127.* Ако ся
е той разсърдилъ, менъ ми нее грижа. *ib. 128.* Много е грижа Бога,
че ще попари слана краставици-тѣ! *ib. 185.* Что мя е грижа? *П. 21.*
А сега що мѣ е грижѣ, когато господарятъ ни е смаянъ *Х. 1, 31.*
Дулчу позбута юнакътъ, нѣ той малко го бѣше гриже, той бѣше са-
поразвеселилъ. *Зк. 65.* Что мя е грижа, доклѣ ми дръжатъ нозѣ и
рѣцѣ, мене не мя е страхъ. *Л. Д. 1873 р. 242.* Тука има доста други
моми, за кои-то никого не е грижа. *ib. 1875 р. 136.*